

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quæ sponsa sit vidua mortuo sponso, & quæ non. N. O

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

aliij terreantur. Idem ex eod. Quidam despousauit vxorē & dotauit: & cum ea coire nō potuit, quam clanculo frater eius corruptit, & grauidā reddidit; decretum est, vt quamvis uupta non potuerit esse legitimo viro, despousatam tamē fratri frater habere non possit: sed mœchus & mœcha fornicationis quideni vindictam sustineant, licita vero eis coniugari non negentur. Dē illa despousatione hoc intelligi debet, vbi non fuit consensus coniugalis de præsenti: alioquin non liceret eis alia sortiri coniugia. Secundum hoc etiam illud intelligi debet. Statutum est, à sacro conuentu, vt si quis sponsam alterius rapuerit, publica pœnitentia mulctetur, & sine spe coniugij maneat. Etsi ipsa eidem criminis consentiens non fuerit, licentia nubendi alteri ratione negetur. Apparet hanc fuisse de sponsatam fine pactio coniugali de præsenti, & ideo non fuisse coniugem: cui viventis sposo, alteri nubendi licetia non negatur. Sunt enim quædam nuptialia pacta de futuro, ex quibus sponsi & sponsæ vocantur, nec exinde coniuges sunt, & est pactio quædani coniugalis de præsenti, quæ sponsum & sponsam etiam coniuges facit. Et utraque pactio despousatio vel sponsalia interdum dicuntur: propriè tamen sponsalia dicuntur, quædam solentia pacta nuptialia.

Quare non statim tradantur sponsæ.

M

De nuptialibus pactis, vbi est tantum sponsio futuri ait Aug. Institutum est, vt iam pactæ sponsæ non statim tradantur, ne vilem habeat maritus datam, quam suspiravit sponsus dilatam.

*Aug c 3 l. 8.
confessio-
num, to. 1.*

Quae sponsa sit vidua mortuo sposo, & quæ non. N
Et est sciendum, quod illa sponsa, quæ tantum in futuro est pacta, mortuo sposo non remanet vidua: quia nō fuerat vidua. Vnde si quis eā duxerit, ad sacros ordines eorū prohibetur quia non duxit vidua. Vnde si quis eā duxerit, 27. q. 2. cap. 6. Prohibetur quia Quod antea sicut eam acut hinc.

bigamus, sacerdos fieri prohibetur. Ex tali autem
copula nullus arcetur à sacris ordinibus.

*Qui alterius sponsam eo mortuo ducit, ad sacros ordines præse-
cedere potest.*

*Pelag. Mar-
cello Episc.
Atoniensi.
dist. 34. ca. 1.* Secundum hoc intelligendum est, quod ait Pe-
lag. Pap. de illo, qui mortuo sposo eius sponsam
ducit in uxore. Nihil est, inquit, quantum ad hun-
tutis, quin ad sacros ordines promouerivaleat. Si
vero talis sponsa fuisset, inter quā & sponsum eiū
consensus de præsenti intercessisset, eo mortuo
dua remansisset: cui copulatus in coniugio, vterius
ad sacros ordines nō accederet, cum viduā dux-
erit. Nō est ergo ambigēdum, quin solus de præsen-
tis consensu coniugium efficiat, & exinde veri coniuga-
appellētur. Ideo post talem consensum, si quis alii
se copulauerit, etiamsi carnis commixtio illici-
quatur, ad priorem copulam reuocandus est.

*Hic non te-
netur.*

SI CONSENSVS DE FUTVRO CVM IV-
ramento faciat coniugium.

DISTINCT. XXVIII.

Hic queri debet. Vtrum consensus de futuro
addito etiam iuramento, coniugium efficiat
ut si quis promittat, vel etiam iuret alicui se vñq;
ad tempus placitum illam ducturum, & illa promit-
tat vel iuret se illi nupturam: nunquid talis spōsio
eos coniuges facit? Si mutato proposito alter vel
vterq; ad alienā copulam trāsit, nunquid ob prio-
rem sponzionem iuramento subnixam, secundu-
m fœderationis pactum scindetur? Considera, quis
longè aliud est promittere, & aliud facere. Qui
promittit, nondum facit: Qui ergo promisit se in
vxorem ducturum aliquam, nondum eam duxit,
in vxorem: & quæ spondit se nupturam, non-
dum nupsit. Quomodo ergo coniuges appellari
possunt, qui nondum contrahunt, sed in futuro
contracturos iurando promittunt? Item, Si ex vi-

jura